

Димчо Дебелянов

Над долини и гори...

Над долини и гори
лей се мир и благодат,
нежно-меден аромат
и бленувани зари.

Там, край злачни брегове,
бързат къдрави вълни,
към сребристи далнини
пролет ги зове.

Само в твоите гърди
подслони се горестта,
черна тя, като нощта,
там несменно бди.

О, засмей се, затрепти,
химн на слънцето запей,
че веднъж се свят живеи
и веднъж април цъфти!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6131>]